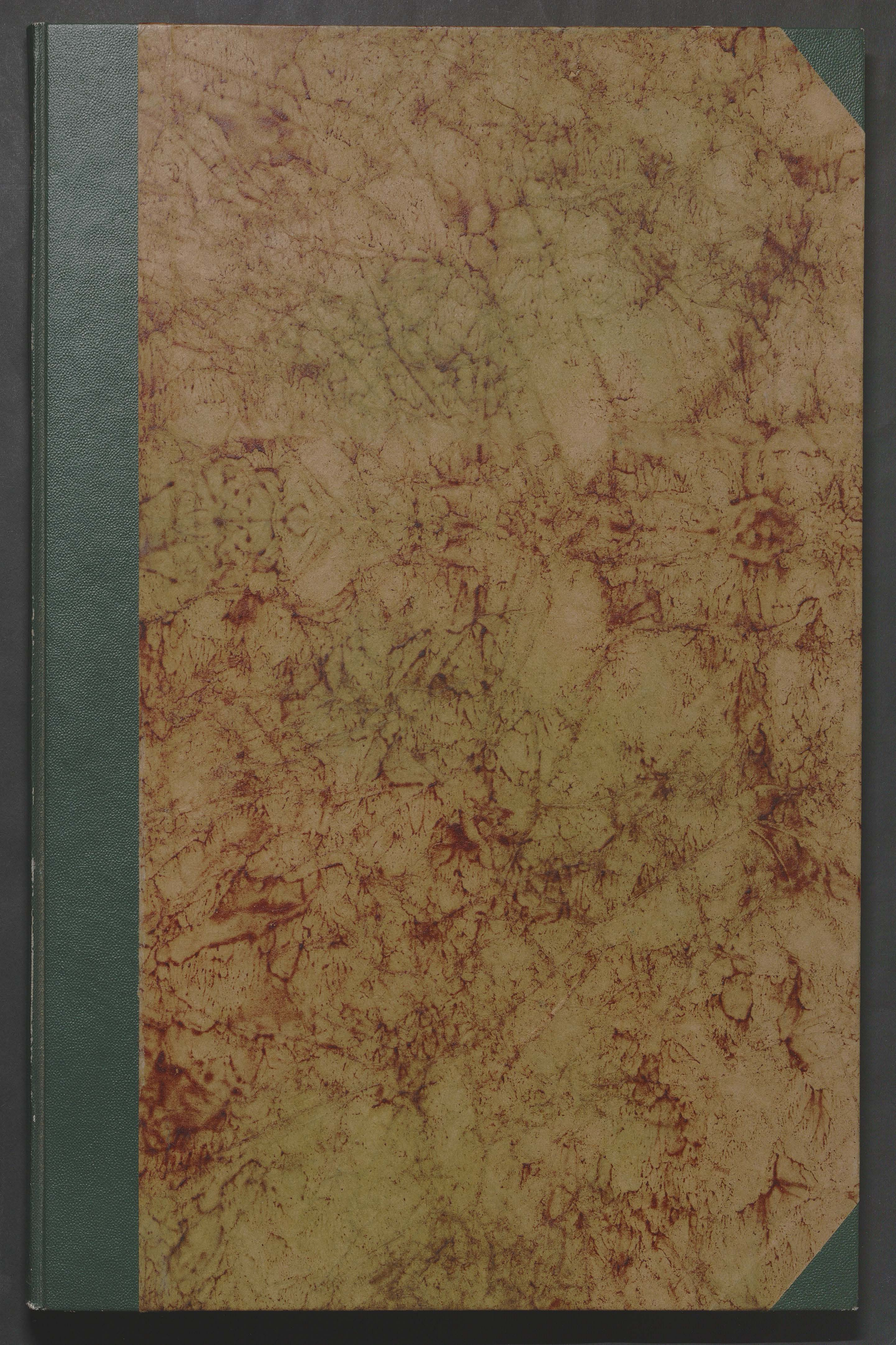

Opr. „Starodruk" 1964 r.

10

Formularny Opis

Jana Gwalberta Rudawskiego
Doktora filozofii Członka Hono-
rowego Imperatorskiego Uniwer
sytetu Wileńskiego. —
1817 roku

Jan Gwalbert Rudomina Doktor filozofii Członek honorowy Uniwersytetu Wileńskiego lat 34. —	Szlachcic	nie ma	Po ukończeniu nauk pierwiej w szkołach publicznych, później w Uniwersytecie Wileńskim, otrzymał ~~stopień doktora filo~~ stopień ~~Kandydata~~ Doktora filozofii — Magistra —— ~~Doktora~~ ——
			Wybrany przez Uniwersytet Zastępcą Wizytatora szkół gubernii białostockiej, Mohylewskiej i Witebskiej i ~~przez~~ Ministra Oświecenia potwierdzony. ——
			Członkiem honorowym Uniwersytetu Wileńskiego wybrany i potwierdzony.
			Wizytatorem szkół gubernii Mińskiej i Kijowskiej wybrany i potwierdzony. ——
			W pełnieniu czynności Wizytatorskich, okazał dowody gruntownej znajomości nauk i porządku szkolnego, a prawdziwym wchodzeniem we wszystkie szczegóły potrzeb, z sposobu uczenia i zdatności nauczycielów, wystawił w swoich raportach ścisły i dokładny rys stanu wszystkich zakładów szkolnych, które jego wizycie były poruczone. Przez co wielu się przyłożył do pożytecznych rozrządzeń, które po szkołach zostały zdziałane.

1817
34
83

1811.	27 lutego	niebył	niebył		niebył	Nieżonaty.
1815.	marca 4.					
1816	Sty: 31.					
1816.	lutego 4.					

z Ochowicki r 15000 z prowentu od 1. lipca 1812.

z Zabtenie ƒ 244 —	750		d°
z Ostrowca —	850.		d°
z Jepnowie	1938	17.	—
z Łoścatycie	600.		
z Niemirzycie	1125		
z Nalayce ƒ 142	486	60	
z Derezie 247	750		
Lechowie	600		
746	22100	37	
	2238		
2238	24,338	37	

24338 37
8201 41
32,639 78

100 6 24338 / 6

146028 / 1460. 28 ¼ — 8301 — 41 ¼

195838 68 / 195'8 38 ¾.

2837 / 28 ¼.
837
1200

3 8

Kancellarya Witebskiego Szlacheckiego Zgromadzenia.

Odpowiedź na № 384.

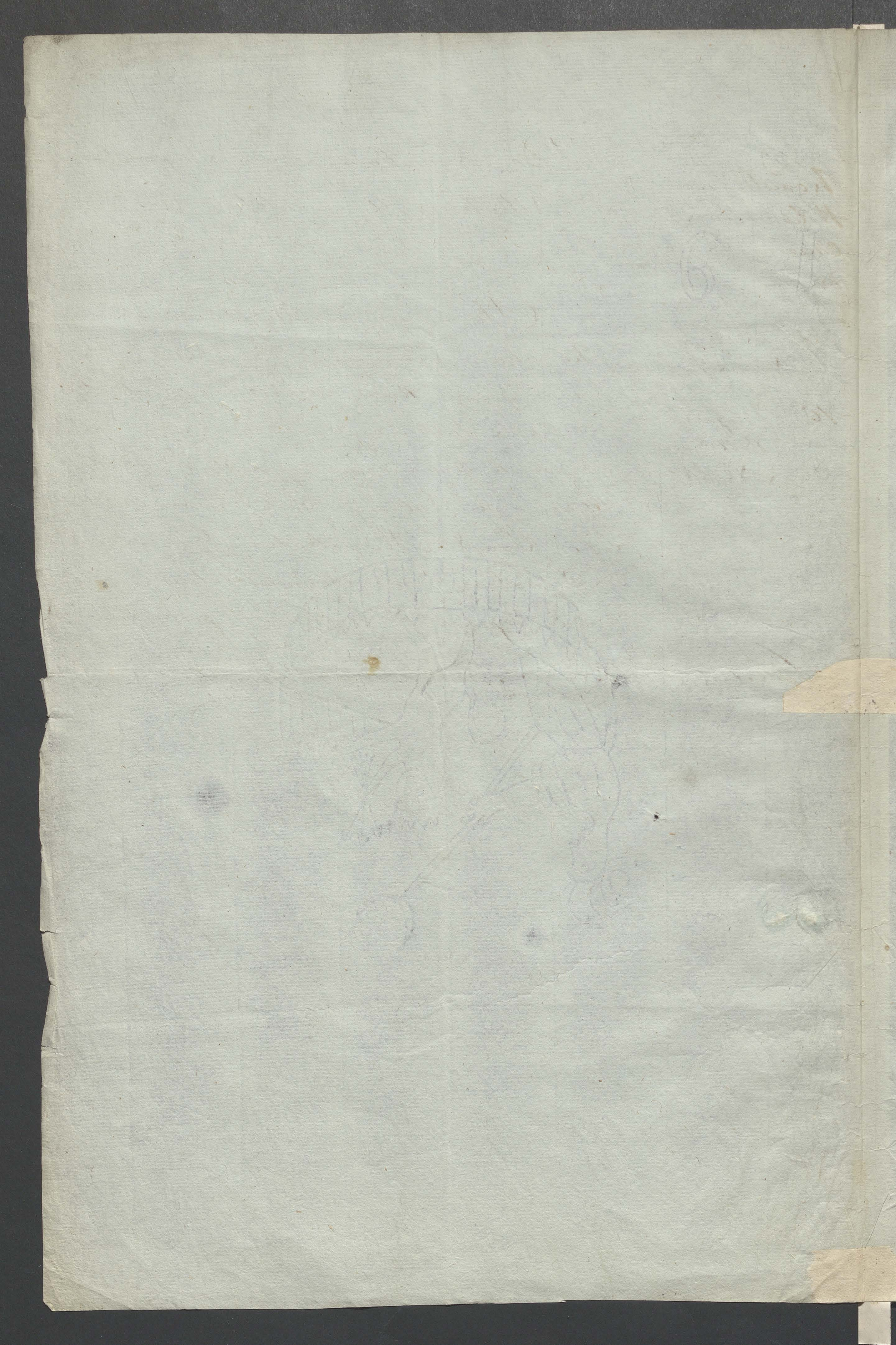
10° Listopada 1820° roku

№ 867

Do Kancellaryi Rządu Imperatorskiego Wileńskiego Uniwersytetu.

Stosownie do Zapotrzebowania oney Kancellaryi pod dniem 25 Października teraznieyszego Roku, Kancellarya Witebskiego Szlacheckiego Zgromadzenia ma honor kommunikować przytym Tabellę Urzędników Guberniy Biało-Rusko Witebskiey do Różnych Magistratur Gubernskich i Powiatowych od Obywatelstwa wybranych i przez Zwierzchność potwierdzonych.

Sekretarz Szlacheckiego Zgromadzenia Sipayłło

84

Получено 3го Іюля 1825го

Указъ Его Императорскаго Величества
Ukaz Jego Imperatorskiey Mości
Самодержца Всероссійскаго, Изъ Рим-
Samo-władnącego Całą Rossyą
ско Католической Духовной Коллегіи; Про-
винціялу Бернардинскаго Ордена Литов-
ской и русской провинціи Іеромонаху Ска-
чковскому. По Указу Его Императорска-
го Величества, Сія Коллегія въ Общемъ
Собраніи обоихъ Департаментовъ слушавъ
предложеніе Его Высокопревосходительства
Г. Главноуправляющаго Духовными дѣла-
ми Иностранныхъ Исповѣданій и Кавалера
Александра Семеновича Шишкова, въ коемъ
прописывая: что Г-нъ Попечитель Виленска-
го учебнаго округа увѣдомляя Его Высоко-
превосходительство о малой пользѣ,
проистекающей отъ преподованія наукъ
въ училищахъ, содержимыхъ Монашески-
ми состояніями, въ чемъ онъ удостовѣрился

№ 597.

приобрѣдѣ одной части Виленскаго учебнаго Округа, изъясняетъ, что главнѣйшими причинами столь малыхъ успѣховъ въ ученіи, почитаетъ онъ слѣдующія: 1е Малая часть Монашескихъ сословій приуготовляетъ молодыхъ наставниковъ къ учительскому званію въ университетѣ, а ограничиваютъ ихъ обученіе въ своихъ училищахъ. Образованные такимъ образомъ учители, не пріобрѣтая нигдѣ высшихъ познаній и незная основательно предмета, преподаваніе коего имъ поручается, не въ состояніи надлежащимъ образомъ объяснить оный ученикамъ. 2е Хотя нѣкоторые изъ Монаховъ и посѣщаютъ курсы наукъ преподаваемые въ университетѣ, но обыкновенно безъ предварительныхъ познаній и назначенное имъ

для усовершенствованія время весьма кратко. 3е, званіе учителя въ Монастыр=скихъ училищахъ, кромѣ базиліанскихъ, не принимается въ уваженіе при производствѣ въ высшія Монастырскія званія, а потому учители, не имѣя въ семъ званіи никакого поощренія, считаютъ сію обязанность тягостію. 4е, начальство монашескихъ состояній, имѣя только въ виду Монастыр=скія дѣла, а не пользу учебныхъ заведеній, почти всякой годъ перемѣщаютъ учителей, или изъ одного училища въ другое или по=ручаютъ имъ другіе предметы преподаванія. Таковое распоряженіе имѣетъ весьма вредное вліяніе на успехи въ наукахъ; ибо учитель, начавшій преподавать одну науку, не успѣвъ еще надлежащимъ образомъ утвердится въ своемъ предметѣ,

какъ вдругъ получаетъ приказаніе начать новой, и потому онъ неимѣетъ времени усовершенствовать себя ни въ чемъ либо одномъ, а ученики неполучаютъ ни какой отъ того пользы. — 5е, Кромѣ училищной обязанности, начальство возлагаетъ на учителей разныя монастырскія должности, отъ чего будучи слишкомъ обременены посторонними дѣлами, немѣютъ времени заниматься учебными предметами и приготовиться къ полезному преподаванію онаго. 6е, Большая часть Монашескихъ училищъ, имѣя весьма скудный фундушъ, невъ состояніи пріобрѣсть нужныхъ учебныхъ пособій, ниже содержать учителей Иностранныхъ языковъ, а потому сія должность поручается учителямъ предметовъ, которые неимѣя нужныхъ

къ тому познаній, преподаютъ языки безъ всякой пользы.— Но какъ училища, содержимыя Монашескими Сословіями по большой части замѣняютъ Сословія училища и тѣмъ облегчаютъ издержки, какія бы должно сдѣлать на заведеніе оныхъ, то хорошее устройство Монастырскихъ училищъ, весьма бы способствовало къ распространенію повсемѣстнаго образованія юношества, а потому для достиженія сей цѣли предполагаетъ Университетское начальство нужнымъ.— 1º. Чтобы Духовное начальство, назначенныхъ къ учительскому званію лицъ, по предварительному обученію ихъ начальнымъ наукамъ, присылало въ здѣшній Университетъ для усовершенствованія въ тѣхъ предметахъ, какія они преподавать будутъ

въ училищахъ. - 2е, Каждое Духовное Начальство, должно прежде прислать въ университетъ именный списокъ тѣмъ лицамъ съ изъясненіемъ, какимъ начальнымъ наукамъ они обучались, съ какимъ успѣхомъ и къ преподаванію какихъ предметовъ въ Училищахъ назначаются. - 3е, Университетъ получивъ таковой Списокъ, учинитъ надлежащее распоряженіе, какимъ они должны предметамъ соотвѣтственно своему назначенію обучаться и кромѣ Монастырскаго надзора, Университетъ съ своей Стороны будетъ имѣть надъ оными смотрѣніе, какъ за успѣхами въ наукахъ, такъ равно и за ихъ поведеніемъ. - 4е, По окончаніи предписаннаго Курса наукъ, и по произведеніи испытанія, означенныя лица должны быть опредѣлены въ Училища учителями тѣхъ предметовъ,

58

для которыхъ оне преимущественно были образованы. — 5е, нужно бы было приказать всѣмъ начальникомъ Духовныхъ состояній, дабы оне не дѣлали никакихъ перемѣнъ учителей, ниже назначали новыхъ безъ утвержденія Университета. — И для того, если сіи начальники сочтутъ таковыя перемѣны нужными, то должны предварительно представить Сіе Университету, съ изъясненіемъ побудительныхъ причинъ. Таковымъ же образомъ поступать и въ томъ случаѣ, когда будетъ назначаться новый учитель. — 6е, Поелику должность учителя есть занятіе важное и въ уваженіе того, что дабы исполнять оную съ пользою, нужно быть свободнымъ отъ постороннихъ дѣлъ, то учители, кромѣ обязанностей Монашескаго званія, не должны быть обременяемы прочими Монастырскими занятіями. —

7е. Такъ какъ посвященіе себя учительскому званію, требуетъ дарованій, и прилежанія, то учители должны быть отличаемы отъ простыхъ монаховъ и рачительная ихъ служба должна быть принимаема во уваженіе, а потому желательно бы было, чтобы Духовное начальство ободряло ихъ приличнымъ вознагражденіемъ, и по выслуженіи по крайней мѣрѣ 6ти лѣтъ въ учительскомъ званіи, производило въ высшія Монастырскія степени, что единственно только можетъ поощрить учителей исполнять трудныя свои занятія съ усердіемъ и пользою. — 8е. Поелику много есть такихъ училищъ, которыя имѣя не достаточной фундушъ, не въ состояніи пріобрѣсть учебныхъ пособій, ниже содержать учителей иностранныхъ языковъ, то такимъ училищамъ слѣдовало бы сдѣлать приличное вспоможеніе по примѣру училищъ

Дрогичинскаго піяровъ, Теофильпольскаго тринитаровъ и Барскаго базиліановъ. Находя сіи предположенія университетскаго начальства заслуживающими вниманіе, Г. Дѣйствительный тайный Совѣтникъ Новосильцовъ считаетъ нужнымъ, чтобы объ исполненіи ихъ предложено было Провинціаламъ Монашескихъ Орденовъ въ Виленскомъ учебномъ округѣ. - По сему Его Высокопревосходительство предлагаетъ Коллегіи предписать всѣмъ Провинціаламъ Монашескихъ Орденовъ, содержащихъ Свѣтскія училища, дабы они, при управленіи училищами, сообразовались съ выше означенными правилами; если же встрѣтятъ при исполненіи оныхъ какія либо затрудненія, то донесли бы о томъ Коллегіи немедленно, о чемъ оная представитъ Его Высокопревосходительству обстоятельно съ своимъ

мнѣніемъ. – А какъ по онымъ предположеніямъ Монашескіе ордена могутъ встрѣтить затрудненіе въ помѣщеніи и содержаніи въ Вильнѣ молодыхъ людей приготовляемыхъ къ учительскому званію, то къ устраненію таковыхъ затрудненій, имѣютъ начальства тѣхъ Монашескихъ состояній, коихъ обители находятся въ Городѣ вильнѣ, по взаимному между собою согласіи, положить намѣрѣ относительно помѣщенія и содержанія въ обителяхъ въ Вильнѣ молодыхъ людей, которые будутъ туда присылаемы изъ монастырей одного и тогоже ордена, но другой Провинціи, если положеніе помянутыхъ Виленскихъ Обителей представляетъ удобность къ таковому помѣщенію. съ доставленіемъ за сіе пособія въ случаѣ еслиМонастырь въ Вильнѣ состоящій не имѣетъ достаточнаго фундуша; будеже начальства Монашескихъ орденовъ встрѣтятъ

съ тѣмъ крайнія неудобства и причины ихъ Коллегія признаетъ уважительными, то Его Высокопревосходительство снесется съ Г. Дѣйствительнымъ тайнымъ Совѣтникомъ Новосильцовымъ, неможетъ ли въ зданіяхъ Главной Семинаріи, которыя состоятъ изъ двухъ особыхъ домовъ и изъ коихъ единъ домъ незанимается для свѣтскихъ Клириковъ, быть отдѣлено удобное помѣщеніе для тѣхъ монаховъ, которые будутъ присылаемы въ Университетъ, дабы усовершенствоваться въ наукахъ, съ отопленіемъ на счетъ доходовъ Семинаріи и если нельзя сего здѣлать для всѣхъ оныхъ монаховъ, то покрайней мѣрѣ для тѣхъ орденовъ, кои преимущественно занимаются просвѣщеніемъ Юношества, какъ то, для Базиліанъ, піаровъ и Доминиканъ. Приказали: съ прописаніемъ онаго предложенія предписать всѣмъ

Провинцыяламъ Монашескихъ орденовъ, Со-
держащимъ Свѣтскія училища, чтобъ они
для приведенія въ исполненіе помянутаго
предложенія, присылали свои мнѣнія; о чемъ
донести и донесено Его Высокопревосходи-
тельству Г.ну Министру народнаго просвѣ-
щенія Главноуправляющему Духовными
дѣлами Иностранныхъ исповѣданій и Кавалеру.
Іюня „10“ дня 1825 Года. — Асессоръ
Каноникъ Лохманъ де Мульцъ

Секретарь Петръ Трофимовъ

Протоколистъ Осипъ Дружка

853.

Wołkowysk

4. Sierpnia 1826.

11
12

Ministeryum
Narodowego Oświecenia

Departament
Narodowego Oświecenia

Dozórca Honorowy Szkół
Powiatu Wołkowyskiego

Dnia 31. M[ie]s[ią]ca Lipca
1826. roku

№. 6. –

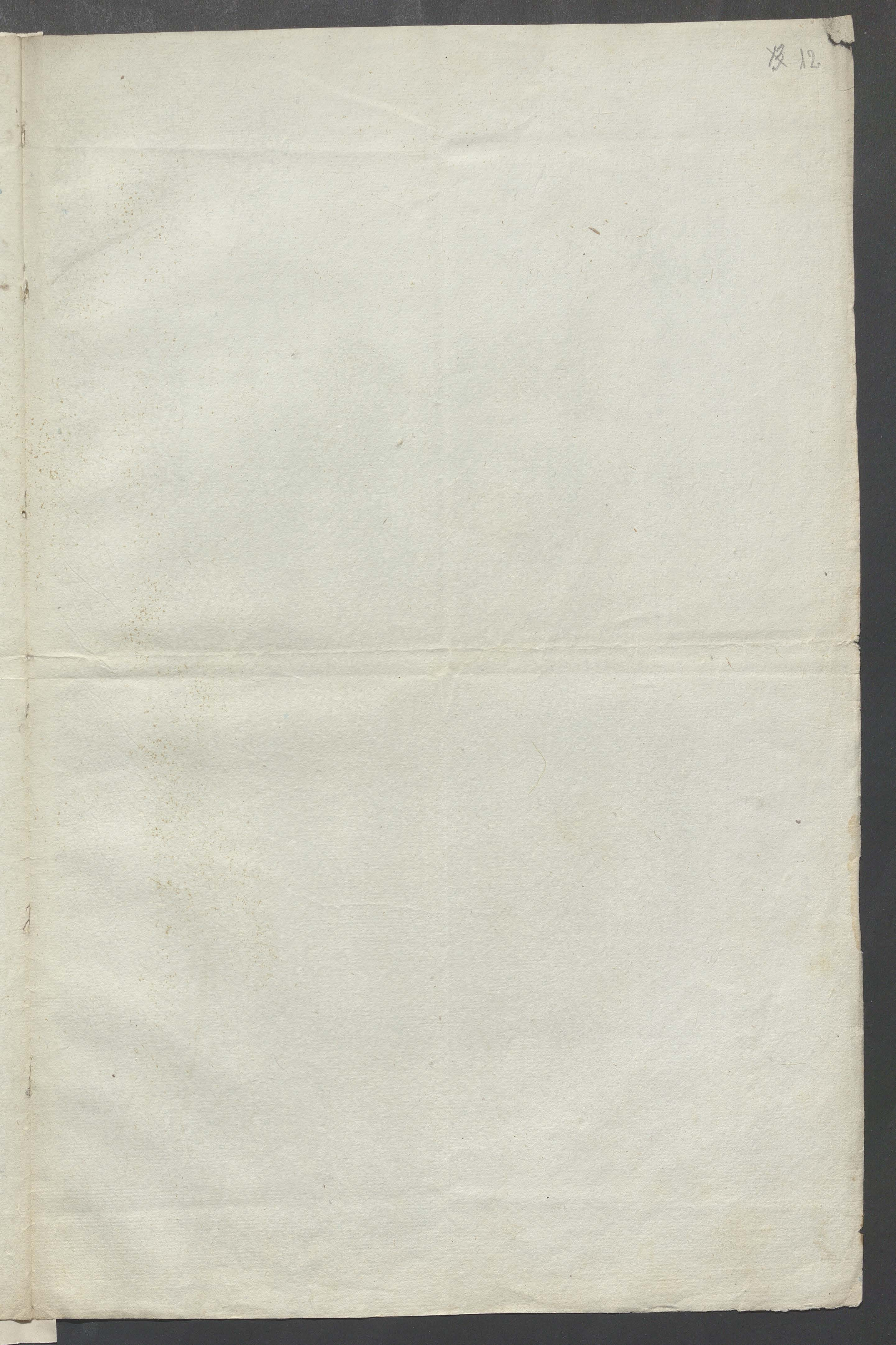
w Hołowczycach. –

Do Sprawuiącego Obowiązek Rektora, Radcy Kollegialnego i Kawalera JW. Pelikana. –

Stosuiąc się do dawnieyszego zwyczaiu i przepisań w tym przedmiocie Władz Rządowych. Opis stanu moiey Służby, w zakreślonym czasie, wedle mnie nadesłanego uprzednio Wzoru, mam zaszczyt, przy nininieyszem JW. W. Panu przedstawić. –

Dozórca Honorowy Szkół Powiatu Wołkowyskiego, Marszałek tegoż Powiatu i Kawaler

Piotr Biszping

N°564

1828 Maia 28 d.

13 ~~10~~

Jaśnie Wielmożny Mości

Dobrodzieiu!

Odpisać

Pośpieszam z nayczulszém podziękowaniem i oświadczeniem wysokiey wdzięczności JW. WMCPanu Dobrodzieiowi, za łaskawe Jego do moiey prośby przychylenie się, że WJX Krzyżanowski, przy Prelaturze Scholasteryi, iaką dziś posiada, może za łaskawém wdaniem się JW WMCPana Dobrodzieia podać się do Emerytury, y otrzymać onę, iako Nauczyciel w Szkole Powiatowey Łuckiey wysłużony, a zdatnością i gorliwém obowiązku tego sprawowaniem pięknie odznaczaiący się.—

Naylepsze to JW. WMCPana Dobrodzieia serce i łaska, którą mię raczysz zaszczycać, ośmielaią mię, że w powatości która pozwoliłeś mi zabrać do siebie, niosę do niego prośby, za WJX Prałatem Dziekanem Katedralnym Łuckim Skirmuntskim, aby bez zwyczaynych formalności, stopniem Magistra S. Teologii, mógł bydź zaszczycony.— Odbycie takowe formalności, iako pełnemu światła Mężowi, wszelka iest łatwość; lecz ciągłą i nieodstępną przy moiem urzędowaniu będąc zaięty pracą, wcale do ułatwienia tych, pozbawiony iest czasu. Wszakże, dowodem wysokiey zdatności i niepospolitych talentów, prawdziwie czci godnego tego Prałata, są Jego kazania drukiem ogłoszone, i liczne w manuskryptach, które dla przeyrzenia ma posłane sobie, dzisieyszy JW. Nominat Biskup Suffragan Wileński i Kawaler Kłongiewicz.—

Ja od trzydziestu kilku lat, bardzo blisko patrzę na wspomnionego Prałata, prawdziwie nie mam słów, ani tey mocy, abym iak należy przedstawił JWWMćPanu Dobrodzieiowi, iak iest rzeczywiście pobożny, cnotliwy, w Naukach Swieckich i duchownych wysoce uczony a w Teologii S. i w prawie kościelnym doskonale biegłym, pełen naylepszych przykładów, i prawdziwie wzorowy ten Prałat.-

Pozwolisz atoli JWWMćPan Dobrodziey iż cokolwiek tylko pokrótce o nim nadmienię. Od młodości swoiey był w Zakonie XX. Piiarów na Białey Rusi, i będąc kapłanem uczył publiczne szkoły, ztamtąd za wolą owczesnego Arcy Biskupa Siestrzeńcewicza, był umieszczony kapellanem dla katolików i polskiego ięzyka w Gabinecie naprzód JO. Xięcia Potemkina, potem przy Dworze wieko-pomney Monarchini u JWo Zubowa - daley z rozkazu Dworu u JWW Generał Gubernatorów, podówczas Namiestników, Kreczetnikowa i Tutolmina, gdzie zostaiąc długi czasu przeciąg, lubo bardzo łatwo mógł być, i miał sobie offiarowane wyniesienie, do świetnieyszego w zawodzie Duchownym stopnia - Skromności atoli swoiey wiernym będąc w zachowaniu swoich wotów, iako Zakonnik unikał zaszczytnych tych blasków, a wolał zostać, iak był od początku, Piiarem.- Po wcieleniu kraiu Polskiego do Imperium tuteyszego, będąc ia u JWo Generał Gubernatora Tutolmina, z ukontentowaniem i prawdziwą mą pociechą poznałem tegoż Prałata, i prosiłem wspomnionego JWo Generała usilnie, aby uwolniwszy go od dzieł, które miał przy nim poruczone, pozwolił mu być przy mnie.- Widząc w nim piękne talenta, i oczewistą dla Kościoła korzyść, mimo chęci i woli iego sam postarałem się wkrótce dla niego o Sekularyza

cyę

cya, i w roku 1795. Konferowałem mu Kanonią Ka-
tedralną Kijowską, a wkrótce zaraz wyniosłem go na Pra-
łata Łuckiego Katedralnego Kanclerza.- Nim nastąpiła
dysmembracya, iak dziś iest Dyecezyów, rządziłem
wówczas trzema, Kijowską, Łucką i Mińską.- Opi-
sać tego nie mogę, z iaką zręcznością, rozsądkiem,
i światłem, pracował około mnie wtenczas w stopniu
Audytora Szanowny ten Prałat: a nie tylko przy boku
moim, w dziełach kuryalnych Biskupich, lecz i w in-
teressach trzech wspomnionych Dyecezyi, był posyła-
ny odemnie do Stolicy, i w inne do wysokich Urzędów
mieysca, sprawuiąc wszędzie, powierzone sobie ważne
obowiązki, dla Kościoła z chlubą, a dla Dyecezyów z po-
żytkiem.- Oprócz tego, często bardzo trudnił się, a nawet
i teraz ile mu czas pozwala zaymuie się, opowia-
daniem Słowa Bożego, z gruntowną Nauką, i zna-
mienitym do zbudowania ludu pożytkiem.- Był dłu-
gi czas Scholastykiem Kollegiaty Ołyckiey, gdzie spo-
sobił młodzież Duchowną w Naukach Teologi-
cznych, wydawszy uczonych, sposobnych i przykła-
dnych kapłanów- z których iedni są iuż w stopniach
uczonych, a drudzy o też się staraiąc, otrzymania o-
nych są bliskiemi.- We wszystkich trzech Kapitułach
moich, Łuckiey, Żytomirskiey i Ołyckiey, do wiele
dobrego i pożytecznego, bez menażowania zdrowia,
i sił swoich lubo dosyć słabych, przyczynił się.- W Wil-
nie Rku 1798. i w Peterzburgu 1803. miał ofiarowany
dla siebie prosto Doktora stopień, lecz dla skromności
swoiey, przyjęcia go odmówił.- Dziś nawet sam nie
zapobiega, ani się o to stara, zostaiąc tylko w szczegól-
nem posłuszeństwie, ieżeli mu rozkażę uczynić dowody,
końcem otrzymania uczonego stopnia.- Ja przeto
sam, niewdaiąc się w to bynaymniey, iż on nie
pragnie, lecz z istotney potrzeby, którą widzę dla
Kościoła, i pożytków duchownych, iakie Kochany
ten Prałat Dyecezyi przynieść może.- odwołuiąc się
do świadectwa JW Nomina Biskupa Suffragana

wileńskie

Wileńskiego, który poznawszy go osobiście u mnie zbliska, informować o nim JWWmćpana Dobrodzieia zechce, powtarzam moią prożbę, iżby tymczasowie stopniem Magistra Teologii S. mógł być zaszczycony. - później zaś, znaydę Mu czas wolnieyszy i konieczne skłonić go postaram się, aby na stopień Doktora, okazał JWWmćpanu Dobrodzieiowi i Fakultetowi Teologicznemu widoczne swoie światło i odznaczaiącą się niepospolitą sposobność, że wcale godnym zostanie względów JWWmćpana Dobrodzieia otrzymania wzmiankowanego Doktora Teologii stopnia. -

Polecaiąc łasce JWWmćpana Dobrodzieia moią prożbę, miło mi iest zawsze oświadczać wysokie uszanowanie i prawdziwy szacunek, z którym mam honor zostawać. -

Jaśnie Wielmożnego Wmćpana
Dobrodzieia

Naynizszym Sługą

J. K. Cieciszowski

№ 640.
Maja 22 Dnia
1828 roku
M Luik

JW Rektor Wileńskiego Cesarskiego Uniwersytetu i Kawaler Pelikan -

15 ~~14~~

Wit Kozyrk

Послужной Списокъ

Почетнаго Смотрителя училищъ

Волковыскаго Уѣзда Станислава

Радовицкаго.

Чинъ, имя, фамилія, должность, чинъ исправляемой, и сколько отъ роду лѣтъ	Изъ какого званія происходитъ	Есть ли за нимъ, за родителями его, или когда женатъ за женою недвижимое имѣніе				Когда въ службу вступилъ, въ оной какими чинами въ какихъ должностяхъ и гдѣ проходилъ, а также не было ли какихъ отличій по службѣ своей и не было ли особенно кромѣ чиновъ чѣмъ награждаемъ и въ какие времена
		У Родителей и холостаго		У жены буде женатъ		
		Родовое	Благопріобрѣтенное	Родовое	Благопріобрѣтенное	
Станиславъ Радовицкій Почетный Смотритель училищъ Волковыскаго уѣзда 20. лѣтъ	Изъ Дворянъ	—	У Родителей имѣніе Мшибки Волковыскаго уѣзда въ Имбреловскомъ приходѣ	—	—	По окончаніи наукъ въ Свислочской Гимназіи занимался домашнимъ хозяйствомъ. Утвержденъ Почетнымъ Смотрителемъ училищъ Волковыскаго уѣзда. — 18

Станиславъ Радовицкій Почетный

Годы	Месяцы	Въ походахъ противъ неприятеля и въ самыхъ сраженiяхъ былъ ли, и где и когда именно	Не былъ ли въ штрафахъ и подъ судомъ и если былъ, то за что именно, когда и чемъ дело окончилось	Къ продолженiю Статской Службы способенъ ли и къ повышенiю чина достоинъ, имеетъ ли для чего	Не былъ ли въ отпускахъ и если былъ, то когда именно и на сколько времени и явился ли на срокъ изъ должности	Не былъ ли въ отставке съ награжденiемъ чина или безъ онаго и когда	Женатъ ли, имеетъ ли детей, кого именно, малыхъ летъ и где они находятся
		Небылъ	Небылъ		Небылъ	Небылъ	Неженатъ
1830.	Марта 13го						

Смотритель

покуч. д. 19. Генваря 1831 Года

№ 119

17

Правленію Императорскаго Виленскаго Университета.

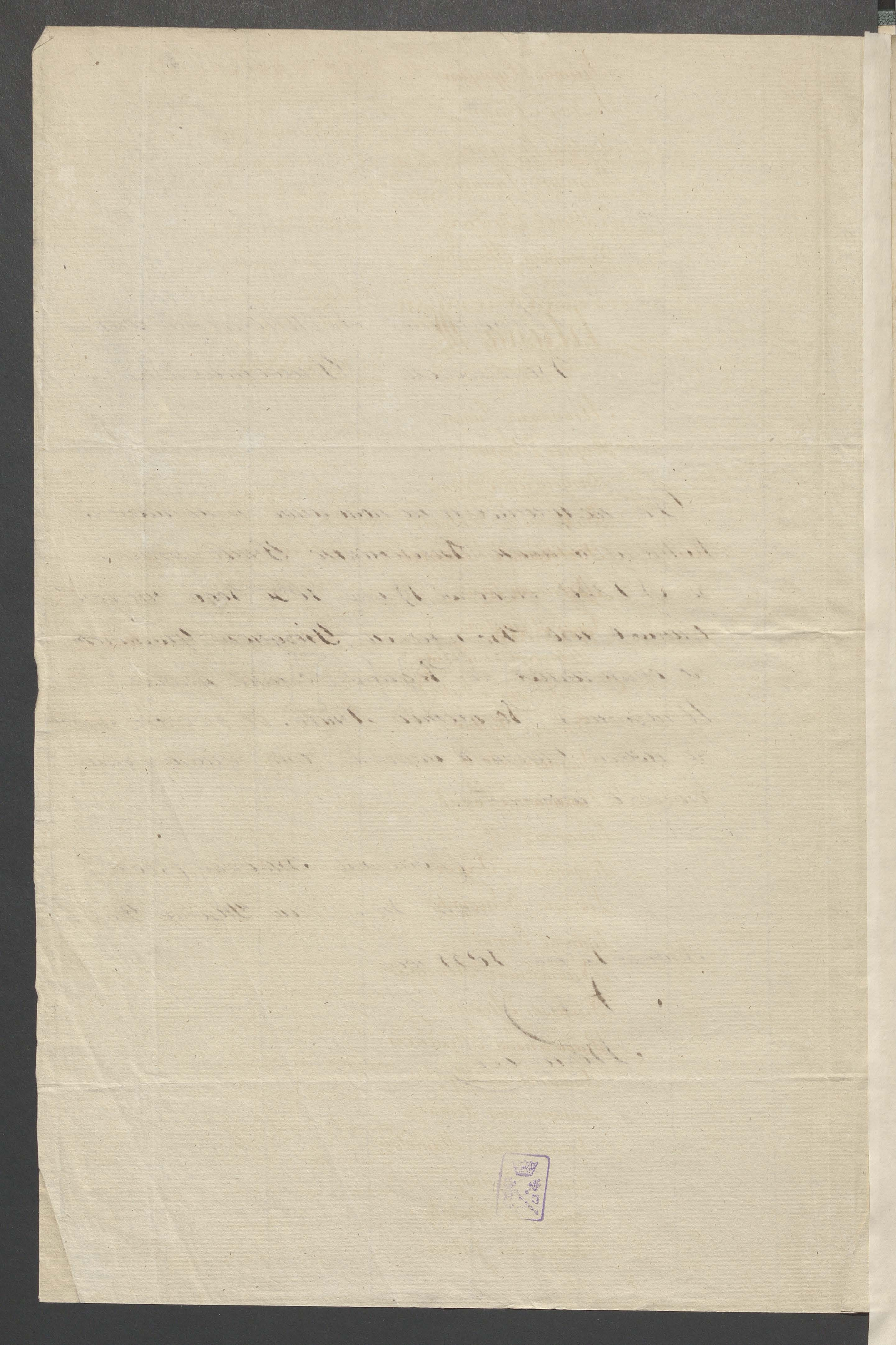
До полученія и по полученіи предписанія Императорскаго Виленскаго Университета за № 1226, декабря 19 дня 1830 Года, ни одинъ ученикъ изъ Боругскаго Уѣзднаго Училища не отлучался къ Родительскимъ домамъ на Праздникъ Рождества Хр[и]стова. Въ какомже именно немкой ученикъ имѣетъ лѣтъ прилагаемый списокъ изъяснитъ.—

К. Сильвестеръ Бѣльбски Смотритель Боругскаго Уѣзднаго Училища.

Генваря 12 дня 1831 года

№ 1.

Боруны.—

МИНИСТЕРСТВО
Народнаго Просвѣщенія.
ДЕПАРТАМЕНТЪ
Народнаго Просвѣщенія.
БѢЛОРУСКІЙ УЧЕБНЫЙ
ОКРУГЪ

Дирекція Училищъ
Виленской губерніи
№ 1756.
Іюля 9. дня 1836. года.
ВИЛЬНО.

Его Высокопреподобію
Провинціялу Литовско-Виленской Провинціи, Ордена Кс: Бернардиновъ Кс: Буткевичу. —

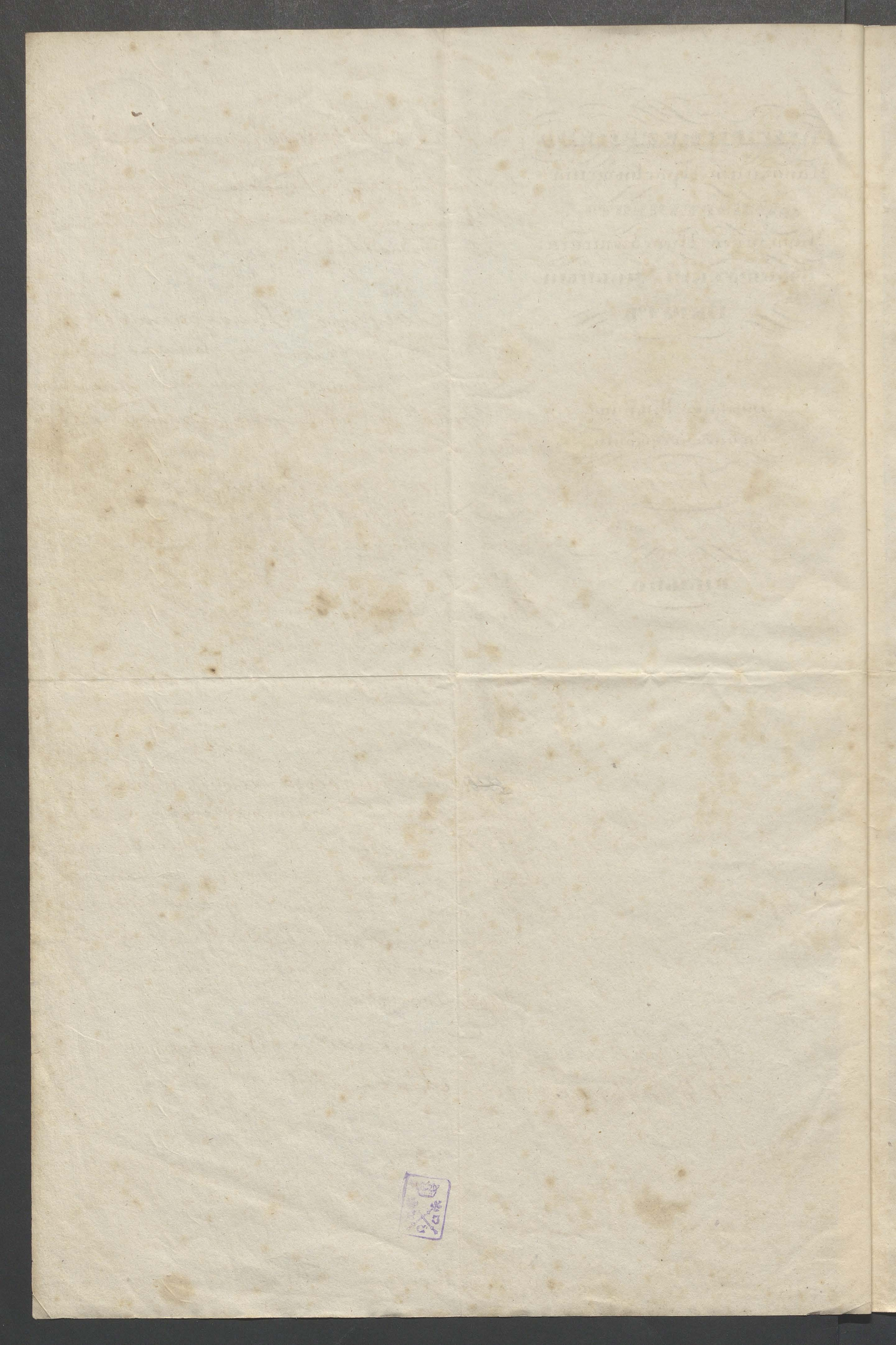
Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ закрыть Духовное Училище содержимое Россиенскаго Уѣзда въ мѣстечкѣ Датновѣ Кс: Бернардинами. —

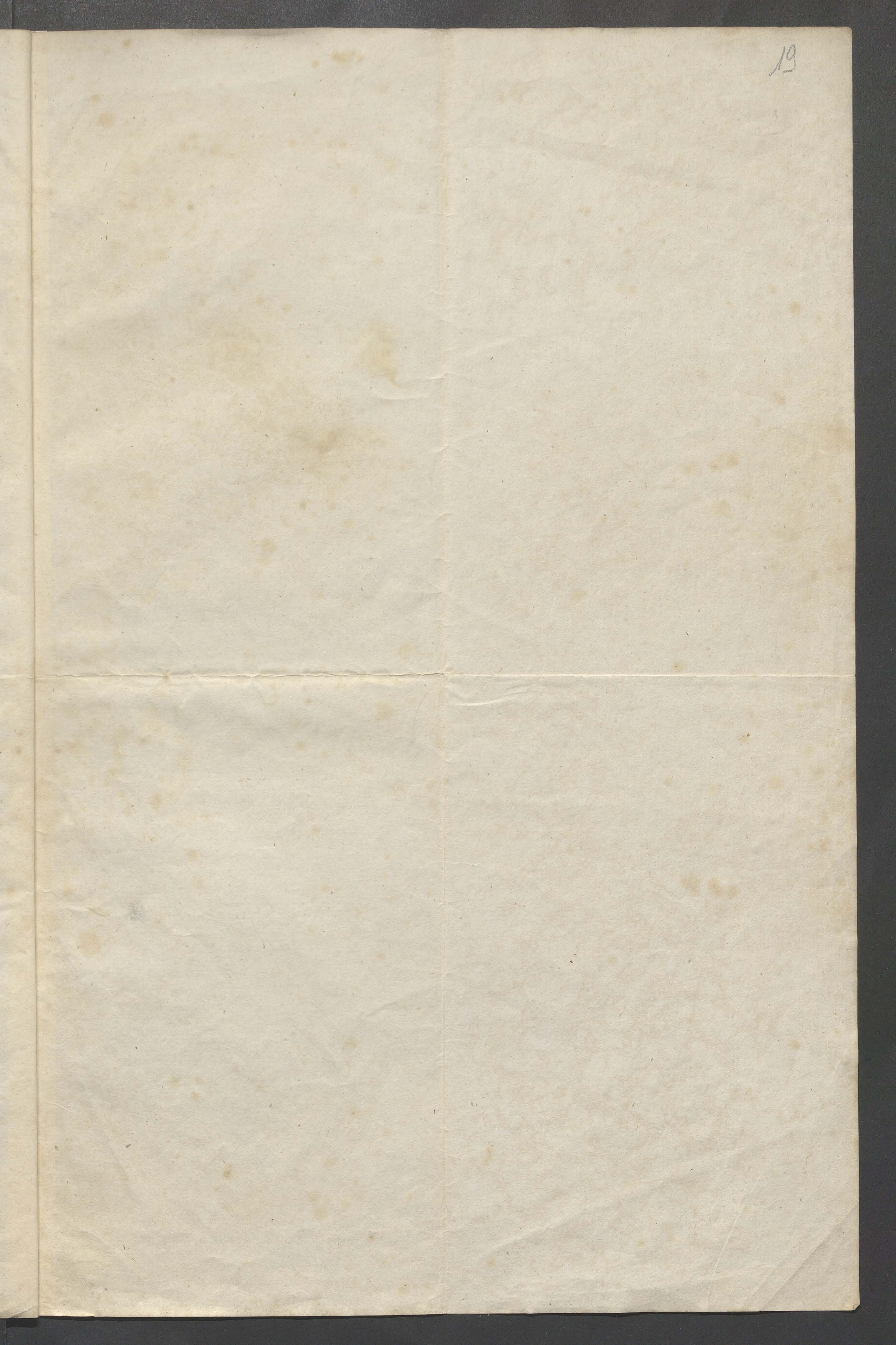
О сей Высочайшей Волѣ, объявленной въ Предписаніи Г. Министра Народнаго Просвѣщенія отъ 17го прошлаго Іюня № 6245 Правленіе Бѣлорусскаго Учебнаго Округа давая мнѣ знать отъ 27 тогоже Іюня за № 1757 предложило привести сіе Высочайшее Повеленіе въ исполненіе. —

Сообщая о семъ Вашему Высокопреподобію честь имѣю просить, сдѣлать распоряженіе чтобы Архивъ, дѣла и вся собственность Училища были переданы по описи Командированному Чиновнику для закрытія Датновскаго Училища Смотрителю Кейданскаго Училища Г: Юрковскому. —

Управляющій Дирекціею Надворной Совѣтникъ и Кавалеръ [illegible]

Письмоводитель Кашубай

K

